

gverle-
d. Niet
meren-
gezegd
tekenis
pteerd.
tsvond
vermij-

erande-
en ook
angeer-
media
n voor
peciale
tv-pro-
c over
stelling
eren in

zij het
uderen
rmijde-
ideweg
eeld de
ommiss-
actie-
en hun
naaste
lenoor-
awuste,
jdzame

?
en ver-
van de
eld van
worden
beroe-
gerecht-
in vol-
eze ver-

cht be-
oekom-
idigen
gheden,
ak van
consu-
nage-
kheden
nen die
osplei-
ren zelf
sonder-

ber 1986

Wanneer al deze vragen worden gesteld, geeft dat tenminste aan dat niet op alle vragen een positief antwoord wordt verwacht. Het lijkt daarom de moeite waard om aan dit soort vragen in de naaste toekomst serieuze aandacht te besteden.

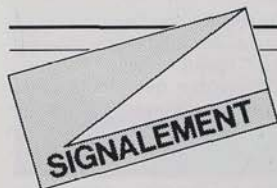
Tenslotte

In het bestek van één artikel kan vanzelfsprekend slechts worden ingegaan op een enkel facet van de optredende ontwikkelingen. De

totale werkelijkheid is aanzienlijk gecompliceerder, waarbij maar hoeft te worden gewezen op het toenemend aantal ouderen met dementeringsverschijnselen en de gevolgen daarvan voor de verzorging. Wanneer onderwijs en werkveld elkaar wakker houden is het doel van een artikel als dit echter al voor een groot deel verwezenlijkt.

Correspondentieadres

Dhr. A. A. de Rooij, Federatie Landelijke Samenwerking Bejaardenhuizenorganisaties, afd. Verzorgingszaken, postbus 84393, 2508 AJ Den Haag.

Voorlichting aan ouderen

Piet Driest, 1986. ISBN 90 6095 452 1, 112 p., prijs f 19,50, VUGA, Den Haag.

Bij organisaties die zich bezighouden met ouderen bestaat toenemende aandacht voor het instrument voorlichting. Voorlichting aan ouderen staat echter nog maar in de kinderschoenen. Het ontbreekt aan systematiek, vakkundigheid en publieksgerichtheid. Er is voldoende kennis van het voorlichtingsproces en van het publiek: de ouderen. Dit boek biedt – volgens de uitgever – de praktische kennis en het inzicht die nodig zijn om van voorlichting aan ouderen een volwassen discipline te maken.

Voorlichting aan achterstandsgroepen

Joke de Walle-Sevenster, L. R. J. van den Beucken en H. G. Röling, 1986. ISBN 90 6095 544 7, 120 p., prijs f 22,-, VUGA, Den Haag.

Achterstandsgroepen leven vaak in een informatietoestand. Ze blijven verstoken van allerlei informatie. Ze zijn omringd door drempels van fysieke, psychologische, intellectuele, institutionele of maatschappelijke aard. Hoe deze drempels te slechten of te voorkomen is één van de grootste uitdagingen bij het ontwikkelen van voorlichtingsprogramma's. Voorlichting aan achtergestelden stelt hoge

eisen aan het inzicht en de inzet van de voorlichter.

In de praktijk zijn al verschillende voorlichtingsstrategieën geprobeerd. Wat heeft gewerkt, wat niet? In "Voorlichting aan achterstandsgroepen" zijn deze zaken op een rijtje gezet.

Voorlichting aan achtergestelde doelcategorieën

Han Elbers en Marion Tissen, 1986. Doctoraalscriptie voorlichtingskunde/huishoudkunde, Landbouwwuniversiteit Wageningen. Prijs f 20,-; tel. 08370-82184.

In deze scriptie wordt een theoretisch kader voor dit type voorlichting geschetst op basis van een literatuurstudie. Verder wordt een case-study beschreven. In een wijk in een middelgrote stad in Nederland zijn twee volksbuurten getraceerd. Er zijn vijftien diepte-interviews met bewoners uit die buurten gehouden. Daarnaast zijn gesprekken gevoerd met vertegenwoordigers van de gemeente en eerstelijnsorganisaties op wijkniveau. Het onderzoek houdt zich bezig met vragen als:

- waar en waarvoor zoeken "achtergestelden" informatie en hoe waarden zij het aanbod?
- wat bieden organisaties in hun voorlichting en hoe bieden zij dit aan?